

LISTINA KATOLIŠKEGA SKAVTSTVA¹

1. Skavtstvo – zvesto namenu svojega ustanovitelja Baden-Powella – vodi mlade, da bi postali ustvarjalci lastnega razvoja, skavtska metoda pa spodbuja k zrelosti osebe in skupnosti.

Prav zato katoličani prepoznavajo evangeljske vrednote znotraj temeljne osvobajajoče vzgoje², ki jo ponuja skavtska metoda. Ta osvobajajoča vzgoja more vsakega posameznika uvajati k sprejetju njegove polne odgovornosti in k njegovemu celovitemu razvoju.

2. Izkušnja, ki jo posameznik doživi v skavtski skupini, pomeni njegovo prebuditev v odnosu do samega sebe, do sveta in do lastnih duhovnih razsežnosti. Skavtstvo lahko tako postane okolje pristinega razodetja Jezusa Kristusa.

Tovrstna evangelizacija se dogaja v sami srčiki skavtstva po programih, dejavnostih, vključitvi skupnosti, dejavni pedagogiki, po osebni pripadnosti in življenjskem pričevanju, ki ga hkrati vzpodbuja.

Katoliški voditelji živijo svoje krščansko iskanje in prizadevanje skupaj s svojimi skavti. S podelitvijo svoje življenjske zgodbe ponujajo skavtom okoliščine, potrebne za rojstvo skupnosti, v kateri se Božja beseda spoznava, sprejema, živi in obhaja. To prizadevanje je za voditelje nenazadnje konkreten način življenja in rasti v njihovi veri ter sodelovanja pri poslanstvu, ki ga je Jezus zaupal svoji Cerkvi.

To prizadevanje voditeljev se uresničuje tudi v sodelovanju z duhovniki, ki so pripravljeni deliti skavtsko pot in na sebi lasten način služiti v Cerkvi.

Voditelji se tako vključijo v laiški apostolat.

3. Edinost svetovnega skavtstva predstavlja veliko bogastvo ravno v svoji različnosti. Biti del svetovnega skavtskega gibanja je izjemna priložnost za srečevanje z ljudmi različnega izvora ter vseh ras, narodov, religij in duhovnosti.

V obzorju dejanske izgradnje edinosti, katoličani prispevajo svetovnemu gibanju tiste vrednote, ki so lastne njihovem življenju skupnosti krščanih.

Za to potrebujejo posebno okolje in čas, v katerem odkrivajo poti razodevanja Jezusa Kristusa v njihovem življenju, kjer soočajo iskanja in vprašanja njihove vere ter v zakramentih obhajajo skrivnost Jezusove smrti in vstajenja.

Cerkev, ki se jo doživlja v taki skupnosti, je na ta način v občestvu z vesoljno Cerkvijo.

4. V vsaki državi so okoliščine, značilnosti narodne organizacije in pastoralne smernice krajevne Cerkve različne. Dolžnost katoličanov, ki živijo skavtstvo in se zavedajo skupnostnih razsežnosti svoje vere, je ustvariti – v dialogu s škofi na eni in njihovim združenjem na drugi strani – kar najbolj ugodne okoliščine za njihovo vzgojo, kot je opredeljena v točki 1 in 2 te listine.

5. ICCS/ICCG predstavlja poziv s strani Cerkve k občestvenemu življenju, poglobitvi vere in podelitvi krščanske izkušnje.

Zato ICCS/ICCG:

- omogoča zavest pripadnosti Cerkvi znotraj skavtstva, kot ga živijo katoličani;

¹ To je skavtska različica skupne listine ICCS in ICCG, ki je bila sprejeta julija 1977 na svetovnem svetu ICCS v Montrealu in na svetovnem svetu ICCG v Rimu. ZSKSS je pričujočo Listino sprejelo na izrednem zasedanju generalnega sveta dne 20. februarja 1993.

² S tem izrazom označujemo vzgojo, zamišljeno v duhu izjave »Gravissimum educationis« o krščanski vzgoji drugega Vatikanskega koncila iz leta 1965, okrožnice »Populorum progressio« papeža Pavla VI. iz leta 1967 (točke 15, 16–18), dokumentov iz Medellina iz leta 1969 (4. poglavje) in okrožnice »Evangelii nuntiandi« papeža Pavla VI. iz leta 1975.

- je kot Mednarodna katoliška organizacija del življenja vesoljne Cerkve ter vanjo prinaša svojo izkušnjo in sprejema izkušnjo drugih;
- predstavlja mlade in zagotavlja njihovo navzočnost v Cerkvi;
- sodeluje pri razvoju in poglobljanju duhovnih vrednot skavtstva preko dialoga med katoličani in nekatoličani, verujočimi in neverujočimi.

DODATEK K LISTINI KATOLIŠKEGA SKAVTSTVA
»Za dialog med skavtstvom in katoliško Cerkvijo«

Pri uresničevanju le-tega je treba namenjati posebno pozornost konkretnemu in izrecnemu izvajanju sledečega:

- a) Vsako katoliško združenje, katoliški svet ali katoliški odbor v večverskem združenju – v kolikor je to prostovoljna vzgojna pobuda, ki jo vodijo laiki in jo je priznala pristojna oblast – je del občestva Cerkve.
Jasna znamenja te pripadnosti se kažejo v stalnem dialogu laikov s pastirji Cerkve in v njihovem dejavnem sodelovanju v življenju krajevne Cerkve.
- b) Vsaka škofovska konferenca naj ceni poseben stil dejavnosti in vključenosti katoličanov v skavtstvo. Povabljena je tudi, da izkazuje skrb in zanimanje do katoliškega skavtskega združenja, sveta ali odbora ter poskrbi za pomoč in sredstva potrebna za vzgojo in razvoj v veri.
Še posebej pa naj škofovska konferenca poskrbi za duhovne asistente, ki naj kot duhovniki – vključeni v skavtstvo znotraj katoliških združenj, svetov ali odborov – opravljajo svoje poslanstvo, ki jim ga zaupa njihov škof.